

G. P.

ΕΙΣΗΓΗΣΗ Γ. ΜΑΡΚΟΥ ΜΕΛΟΥΣ Ε.Ν.

" Α Γ Ω Ν Ι Σ Τ Η Σ "

Τό έκλογικό αποτέλεσμαάν έκφραση τής πολιτικῆς επανατοποθέτησης τῶν κοινωνικῶν δυνάμεων ἀπέναντι σ' ὅλους τοὺς φορεῖς, καί φυσικά τό ΠΑ.ΣΟ.Κ., δέν μπορεῖ παρά νά ἀντιμετωπισθεῖ καί σάν ἀνάλογη διεύρυνση τῆς ἐπιρροῆς τῆς ὀργάνωσής μας στόν νεολαιῖστικο χῶρο. Αὐτή ἡ πραγματικό-τητα, νομοτελειακά, δημιουργεῖ καινούργια δεδομένα καί νέες εὐθύνες ὅσον ἀφορᾷ τήν κατεύθυνση, τό εἶδος καί τήν ἀποτελεσματικότητα τῆς παρέμβασής μας μέσα στά νεολαιῖστικά κινήματα.

Τό πρόβλημα τοῦ "Α" ἐντάσσεται μέσα στό πολυδιάστατο αὐτό ζήτημα καί ἡ λύση του δέν μπορεῖ παρά νά εἶναι ἓνα κομμάτι ἀπό τήν συνολική ἀπάντηση πού θά δοθεῖ στά ἐρωτήματα τῆς σημερινῆς τακτικῆς καί στρατηγικῆς τῆς νεολαίας μας. Μέ μιά πρώτη ματιά ὅμως εἶναι φανερό ὅτι ἡ μετεκλογική τουλάχιστον πορεία τοῦ "Α" δέν εἶναι αὐτή πού θά ἔπρεπε ἢ τουλάχιστον θά μπορούσε νά εἶναι. Στό συμπέρασμα αὐτό μπορεῖ νά φτάσει κανεῖς τόσο μέσα ἀπό τήν κριτική ἀντιμετώπιση τῆς ὕλης καί τῆς δομῆς του ὅσο καί μέσα ἀπό τήν ἐρμηνεία ἀντικειμενικῶν ζητημάτων ὅπως εἶναι ὁ ἀριθμός τῆς κυκλοφορίας του.

"Ετσι ἂν θελήσει κανεῖς νά δεῖ κατὰματα τό συνολικό πρόβλημα τοῦ περιοδικοῦ τῆς νεολαίας μας καί νά τό προσανατολίσει πρὸς τό ξεπέραςμα τῶν ἀδυναμιῶν του θά πρέπει νά προσδιορίσει πρῶτα τό χαρακτῆρα τοῦ "Α" σάν κομματικοῦ ἔντυπου μέ δυῖσμένη τήν σκοπιμότητα τῆς ὕπαρξής του καί τήν ὠφελιμότητα τῆς λειτουργίας του στοὺς ἐξῆς ἄξονες :

- α. Τήν καθοδηγητική, μέ τήν κλασσική ἔννοια τῆς λέξης ὀπαρουσία του μέσα στήν ἴδια τήν ὀργάνωση. Μπορεῖνὰ ἀναφερθεῖ ἐπιγραμματικά: ἡ προσφορά του στήν έκφραση τοῦ προβληματισμοῦ καί τῆς δραστηριό-τητας τοῦ χώρου μέσα ἀπό τήν ἀρθρογραφική καί πραχτική συμμετοχή του στήν έκδοση καί κυκλοφορία τοῦ περιοδικοῦ, ἡ συμβολή στήν ἀφομοίωση καί ἐξειδίκευση θέσεων, ἡ καθοδήγηση τῆς δράσης, ἡ συμ-μετοχή στήν προσπάθεια ἰδεολογικῆς καί πολιτικῆς ὁμογενοποίησης κ.λ.π.
- β. Στήν ἀλλιτατόρικη δραστηριότητά του στίς μάζες τῆς ἐλληνικῆς νεολαίας πού σήμερα εἶναι περισσότερο πρόθυμες στό νά δεχθοῦν μέ εὐνοϊκή διάθεση τόν πολιτική προβληματισμό, πού κατὰ τεκμήριο μεταφέρει τό ἔντυπο τῆς Ν. ΠΑ.ΣΟ.Κ. Ἐδῶ μπορεῖ νά δεῖ κανεῖς

ὅτι: Τό πλησίασμα τῶν νεολαιῆστικων μαζῶν καί τό σφύξιμο τῶν δεσ-
μῶν τους μέ τήν ὀργάνωση, εἶναι φανερό ὅτι ἀπαίτεῖ τουλάχιστον:
θέσεις πάνω στήν καθημερινή τους πάλη, ἐκλαϊκευμένες πολιτικές
ἀναλύσεις, ἀπλογραμμένο σχολιασμό τῆς καθημερινῆς πραγματικότητας,
ἐπαφή μέ ἰδεολογικά ζητήματα, πολιτιστικές ἀπόψεις ἀλλά καί πολιτι-
στική ἐνημέρωση.

Σ' ὁλόκληρη αὐτή τήν διαδικασίᾳ, ἡ δομή τῆς ὕλης τοῦ περιοδικοῦ
πρέπει νά καίρνει ὑπ' ὄψη της τό ἀντικειμενικό δεδομένο πού λέει
ὅτι: "Πλησιάζει" καί "δένεται" μέ τίς νεολαιῆστικες μᾶζες γιά ἓνα
νεολαιῆστικο ἔντυπο σημαίνει:

1. "Ὅτι συνειδητοποιεῖ σάν γεγονός τό ὅτι ἀπευθύνεται σέ ἀναγνώ-
στες πού σάν κύρια ἰδεολογικοπολιτικά χαρακτηριστικά ἔχουν τόν
αὐθορμητισμό, τόν ἐμπειρισμό, τήν ἡμιμάθεια ἢ καί τήν ἄγνοια,
τό ἀβέβαιο καί τό προσωρινό τῶν ἀπόψεών τους, τήν περιοδικότη-
τα καί τήν ἀξομείωση στήν ἔνταση τῆς συμπάθειας πού δείχνουν
στήν ὀργάνωση, πού νομίζουν ὅτι τοὺς ἐκφράζει καί φυσικά τήν
περισσότερο δημοσιογραφική - αἰσθητική, παρά πολιτική ἀπαιτη-
τικότητα, πού ἔχουν ἀπό ἓνα περιοδικό.
2. "Ὅτι κατανοεῖ τήν ἀναμφισβήτητη ἀναγκαιότητα ἐκπλήρωσης τῆς
ἀποστολῆς πού ἔχει. Τήν ἀποκατάσταση δηλ. "ἐπικοινωνίας" μ' αὐ-
τές τίς μᾶζες μέσα ἀπό τήν ἰσορροπηση τῆς δομῆς του μέ τά χα-
ρακτηριστικά τους καί τῆς μορφῆς τῆς παρέμβασής του μέ τίς ἀπα-
τήσεις τους. Εἶναι φανερό, ὅτι αὐτή ἡ διαδικασίᾳ ἐξισορροπή-
σης θά στοχεύει στήν ὅσο τό δυνατόν προσφορώτερη μεταφορά πο-
λιτικοῦ προβληματισμοῦ, στό ἀνέβασμα τοῦ ἐπίπεδου τῆς συνειδή-
σης, στήν παγιοποίηση τῶν θέσεων, στήν διεύρυνση τῶν σημείων ἰ-
δεολογικοπολιτικῆς ἐπαφῆς μέ τήν ὀργάνωση καί στήν μετατροπή
τῆς αὐθόρμητης καί ἀβέβαιας συμπάθειας σέ συνειδητή καί σταθε-
ρή ταύτιση.

Εἶναι φανερό, ὅτι τό παράλληλο, προγραμματισμένο, ἰσορροπημένο καί
ἐλεγχόμενο ἀπό τήν καθοδήγηση τοῦ περιοδικοῦ ποιοτικό ἀνέβασμα τῆς
προσφορᾶς τοῦ "Ἀγωνιστή" καί στοὺς δύο (α,β) τομεῖς πού προαναφέρ-
θηκαν, πρέπει νά θεωρηθεῖ σάν ἡ ντέ φάκτο κεντρική ἐπιλογή γιά τήν
μελλοντική δουλειά τοῦ περιοδικοῦ.

Τή σημασία τῆς ἐπιλογῆς αὐτῆς καί τήν ἀναγκαιότητα τῆς ἄμεσης ὑλο-
ποίησής της τονίζουν περισσότερο ἀπό ὅτιδήποτε ἄλλο οἱ σημερινές

αύξημένες πολιτικές απαιτήσεις, πού έχει και πρέπει να έχει ή οργάνωση από τήν καθοδήγησή της αλλά και οι μάζες από τήν οργάνωση. Απαιτήσεις πού αφορούν μια σειρά από ζητήματα, όπως είναι ή ιδεολογική δουλειά, τό οργανωτικό δέσιμο και φυσικά ο προσδιορισμός των νέων πολιτικών επιλογών κατευθύνσεων.

Είναι μετά απ'αυτές τς διαπιστώσεις φανερό, ότι ή καθοδήγηση της νεολαίας έχει υποχρέωση να έντείνει τς προσπάθειές της προς τήν κατεύθυνση της αξιοποίησης κάθε μορφής δυνατότητας πού αυτή τήν στιγμή έχει, στοχεύοντας στην όσο τό δυνατόν πληρέστερη κάλυψη των αναγκών του χώρου.

Ο "Α" βρίσκεται μέσα σ'αυτές τς δυνατότητες και ή σημερινή ισχύοντά τους καθορίζει τό μέτρο της αναγκαιότητας και της αξίας της δικής του προσφοράς. Είναι γνωστές οι αδυναμίες της οργάνωσης πού συνθέτουν αυτή τήν ισχύοντα των δυνατοτήτων της. Η έλλειψη στελεχών, ή ανυπαρξία υλικοτεχνικής υποδομής, τά ήμιτελή οργανωτικά σχήματα, κι'αυτά ένδεικτικά μόνο, είναι καταστάσεις υπαρκτές κι'αναπόφευκτα ανασταλτικές για κάθε προσπάθεια της καθοδήγησης για σύνθεση ή και υλοποίηση ακόμα των έντιμήσεών της.

Ο "Α" πρέπει και μπορεί να πάρει μέρος σε μια διαδικασία ανανέωσης των άρνητικών σημείων στη ζωή και τή λειτουργία της οργάνωσης. Για να κατορθώσει κάτι τέτοιο όμως, πρέπει απαραίτητα ή έκδοσή του να συμπληρώνει δύο προϋποθέσεις:

- α) Να μεταφέρει με συνέπεια και συνέχεια τς κεντρικές πολιτικές επιλογές πού ή καθοδήγηση κάνει για τήν δράση της οργάνωσης στον νεολαιΐστικο χώρο.
- β) Η "μεταφορά" αυτή να γίνεται με επιτυχία πού τήν εξασφαλίζει μόνο ή εύελικτη και αποτελεσματική αντιμετώπιση των προβλημάτων, πού μοιραΐα δημιουργοΐνται σ'ένα έντυπο πού "κουβαλάει" πολιτικές απόψεις μιας συγκεκριμένης οργάνωσης.

Η ανυπαρξία της πρώτης προϋπόθεσης στς σημερινές συνθήκες πραγματώνεται στς περιπτώσεις εκείνες πού τό περιοδικό δέν βάζει συγκεκριμένα πολιτικά ζητήματα, τά οποΐα θα παλαΐπει ή οργάνωση και θα συσπειρώσουν τή νεολαία, αλλά αντίθετα έπιβλώνει έκδοτικά και μόνο στηριγμένο σε γενικόλογες διακηρύξεις και σε χιλιοειπωμένες αναλύσεις.

Ἡ ἔλλειψη τῆς δεύτερης προϋπόθεσης θά δημιουργήσῃ καί θά ἐντείνει στό βαθμό πού ὑπάρχουν τά προβλήματα τῆς μή-κατανόησης, τῆς ἀδυναμίας ἀφομοίωσης τῶν θέσεων, τοῦ σεχταρισμοῦ καί τῆς ἀπομόνωσης.

Μ' ἄλλα λόγια, οἱ συντάκτες τοῦ "Α" ξεκινῶντας ἀπό τή βασιική ἀρχή ὅτι τό ἔντυπο διέπει ἡ πολιτική λογική καί ὅχι ἡ σχολαστική δημοσιογραφική δεονταλογία, πρέπει σέ κάθε στιγμή νά ἔχουν ὑπ' ὄψη τοὺς ὅτι δημιουργοῦν ἕναν ἄψυχο καθοδηγητή - φωνή τῆς ὀργάνωσης πρὸς τίς μᾶζες- πού ἐνῶ ἀπευθύνεται σέ πλατύτερο ἀπὸ ὅποιονδήποτε ἄλλον καινός:

- α) Δέν ἐπιλέγει πάντα τοὺς "συνομιλητές" τοῦ ἀλλὰ ἐπιλέγεται ἀπ' αὐτοὺς,
- β) Δέν ἔχει τήν δυνατότητα νά ἐλιγχθεῖ ἢ νά ἐπεξηγήσῃ,
- γ) Ἀποτελεῖ ἕνα διαχρονικό καί ἀδιόριστο πολιτικό ντοκουμέντο στά χέρια τοῦ ὁποιοδήποτε καλοπροαίρετου ἢ κακοπροαίρετου,
- δ) Ἀπευθύνεται καί εἰς ἀνθρώπους μέ κοινὸ προσανατολισμὸ ἀλλὰ διαφορετικὸ ἐπίπεδο συνείδησης καί ἄνισες δυνατότητες ἀφομοίωσης.

Τέλος, ὑπάρχει ἀκόμα ἕνα στοιχεῖο-ὄρος ἀπαρέτητος γιὰ τή τελεσφόρηση τῆς προσπάθειας κάλυψης ἀπὸ τό περιοδικό τῶν προδιαγραφῶν, πού θά τοῦ βάλῃ ἡ ὀργάνωση. Εἶναι ἡ κατάχτηση τοῦ νεολαιῶστικου χαρακτήρα του στήν οὐσία πιά καί ὅχι μόνο στίς διακηρύξεις τοῦ ἐξώφυλλοῦ του.

Πρέπει πιά ἀπλά ὁ "Α" νά συνεχίσει νά ἀπομακρύνεται ἀπὸ κάθε διαδικασία πού θά τοῦ ἀναθέτῃ περισσότερο ἢ λιγότερο ἀντικειμενικά, τό ρόλο τῆς ταυτόχρονης ἐκπλήρωσης τῆς "νόμιμης" ἀποστολῆς του καί τῶν ἀναγκῶν μιᾶς ἐφημερίδας καί ἐνός θεωρητικοῦ περιοδικοῦ.

Ὅχι ὅτι τό Κίνημα δέν ἔχει παρόμοιες ἀνάγκες ἢ ὅτι δέν πρέπει νά καλυφθοῦν. Ἀπλῶς πρέπει νά κατανοηθεῖ ὅτι μιὰ πολὺπλευρη προσπάθεια ὅταν μετατραπῇ σέ "σύγχυση καθηκόντων" ἐκφυλίζεται καί ἀποτυχαίνει συνολικά σ' ὅλα τὰ ζητήματα πού προσπαθεῖ νά ἀντιμετωπίσει.